

دعای ۱۴۷ - در روز عرفه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

همه حمد و ستایش‌ها از آن خداوند، پروردگار جهانیان است.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ رَبِّ الْأَرْبَابِ،

خداوند! ستایش مخصوص توست، ای پدیدآورنده آسمان‌ها
و زمین، ای صاحب شکوه و کرامت، ای پروردگار همه
پرورندگان!

وَالِلَّهِ كُلِّ مَالٍ، وَخَالِقِ كُلِّ مَخْلُوقٍ، وَوَارِثِ
كُلِّ شَيْءٍ،

ای محبوب هر معبودی، وای آفریننده هر مخلوق، وای وارث
حقیقی همه چیز!

«لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ» وَلَا يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ

«هیچ چیزی مانند او نیست» و هیچ علمی از او پنهان نمی ماند؛

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
رَقِيبٌ.

او به همه چیز احاطه دارد و ناظر و مراقب هر چیز است.

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ
الْمُتَفَرِّدُ.^۳

تو خدایی که محبوبی جز تو نیست؛ تویی یگانه، یکتا، بی‌همتا
و بی‌نظیر.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ، الْعَظِيمُ
الْمُتَعَزِّمُ، الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ.

تو خدایی هستی که جز تو محبوبی نیست، همواره بخشنده
و عطاکننده، بزرگی که عظمت در اوج است، بزرگی که
بزرگی شایسته‌ی توست.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ الشَّدِيدُ
الْمِحَالِ.

تو خدایی هستی که جز تو محبوبی نیست، بلندمرتبه‌ی برتر و
سخت‌گیر در انتقام.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ.

تو خدایی هستی که جز تو محبوبی نیست، مهربان به همه،
مهربان به نیکان، دانای فرزانه و حکیم.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ
الْخَبِيرُ.

تو خدای هستی که جز تو محبوبی نیست، شنوا، بینا، ازلی و
آگاه به همه چیز.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ الدَّائِمُ
الْأَدْوَمُ.

تو خدای هستی که جز تو محبوبی نیست، بزرگوار، بخشنده‌ترین،
همیشگی و پایدارترین.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ،
وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ.

تو خدای هستی که جز تو محبوبی نیست، اولین پیش از هر
کسی، و آخرین پس از هر شماری.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الدَّانِي فِي عُلُوِّهِ وَالْعَالِي فِي
دُنُوِّهِ.

تو خدای هستی که جز تو محبوبی نیست، نزدیک در عین
بلندمرتبی، و بلندمرتبه در عین نزدیکی‌ات.

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكِبَرِيَاءِ
وَالْحَمْدِ.

تو خدای هستی که جز تو محبوبی نیست، صاحب شکوه،
بزرگواری، بزرگی و ستایشی..

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي أَنْشَأْتَ الْأَشْيَاءَ مِنْ
غَيْرِ سِنٍّ،

تو خدای هستی که جز تو محبوبی نیست؛ همان که همه
چیز را از هیچ پدید آوردی

وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ، وَابْتَدَعْتَ
الْمُبْتَدَعَاتِ بِلَا احْتِذَاءٍ

و آنچه را خواستی بدون الگو و نمونه‌ای صورت بخشیدی، و
نوآوری‌ها را بدون پیروی از کسی، نوآفریدی.

أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا، وَيَسَّرْتَ
كُلَّ شَيْءٍ تَيْسِيرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُونَكَ تَدْبِيرًا،^۶

تو همانی که برای هر چیز اندازه‌ای دقیق مقدر کردی، و
راه رسیدن به هر چیزی را به آسانی و همواری کامل هموار
ساختی، و هر آنچه زیر فرمان توست را با تدبیری کامل
سامان دادی.

أَنْتَ الَّذِي لَمْ يَعْنِكَ^۷ عَلَى^۸ خَلْقِكَ شَرِيكٌ، وَلَمْ
يُوَازِرَكَ فِي أَمْرِكَ وَزِيرٌ، وَلَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ^۹ وَلَا
نَظِيرٌ،

تویی آن که در آفرینشت شریکی مددکارت نبود، و در کارت
وزیری یاورت نگشت، و نه بیننده‌ای تو را دید و نه همتایی
برایت بود.

أَنْتَ الَّذِي أَرَدْتَ فَكَانَ حَتْمًا مَا أَرَدْتَ، وَقَضَيْتَ
فَكَانَ عَدْلًا مَا قَضَيْتَ، وَحَكَمْتَ فَكَانَ نِصْفًا مَا
حَكَمْتَ،

تویی آن که اراده کردی و آنچه خواستی حتماً تحقق یافت،
و حکم کردی و حکم تو عادلانه است، و داوری کردی و
داوروریات بر اساس انصاف است.

أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْوِيكَ مَكَانٌ، وَلَمْ يَقُمْ^{۱۰} السُّلْطَانُكَ
سُلْطَانٌ، وَلَمْ يُعِيكَ بُرْهَانٌ وَلَا بَيَانٌ؛

تویی آن که هیچ مکانی تو را دربر نمی‌گیرد، و هیچ سلطنتی
در برابر سلطنت تو برنخاسته، و هیچ دلیل و بیانی تو را ناتوان
نساخته است.

أَنْتَ الَّذِي أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا، وَجَعَلْتَ
لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا، وَقَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا،

تو آنی که عدد هر چیزی را به شمار آورده‌ای، و برای هر چیز
زمانی معین ساخته‌ای، و برای هر چیز به دقیق‌ترین شکل
اندازه قرار داده‌ای.

أَنْتَ الَّذِي قَصُرْتَ الْأَوْهَامُ عَنْ ذَاتِيَّتِكَ، وَعَجَزَتْ
الْأَفْهَامُ عَنْ كَيْفِيَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِكِ الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ
أَيْنِيَّتِكَ.^{۱۱}

تو آنی که اندیشه‌ها از درک ذات پاکت ناتوان مانده‌اند،
و فهم‌ها از چگونگی وجودت عاجز شده‌اند، و چشم‌ها هرگز
مکانت را در نیافته‌اند.

أَنْتَ الَّذِي لَا تُحَدُّ فَتَكُونُ مَحْدُودًا، وَلَمْ تُمَثَّلْ^{۱۲}
فَتَكُونِ مَوْجُودًا،^{۱۳} وَلَمْ تَلِدْ^{۱۴} فَتَكُونِ مَوْلُودًا،

تو آن کسی هستی که مرزی نداری تا محدود شوی، و مانند
موجودات نیستی که موجود شده باشی؛ و فرزند نیافریدی تا
خود نیز زائیده شده باشی،

أَنْتَ الَّذِي لَا ضِدَّ مَعَكَ^{۱۵} فَيُعَانِدُكَ، وَلَا عِدْلَ^{۱۶}
لَكَ فَيُكَاثِرُكَ، وَلَا نِدَّ لَكَ فَيُعَارِضُكَ؛

تو آنی که هیچ ضدی نداری که با تو ستیزه کند، و هیچ
همتایی نداری که با تو برابری کند، و هیچ نظیری نداری
که به مخالفت برخیزد.

أَنْتَ الَّذِي ابْتَدَأَ وَاخْتَرَعَ وَاسْتَحْدَثَ وَابْتَدَعَ،
وَأَحْسَنَ صُنْعَ مَا صَنَعَ.

تو همانی که آغاز کردی، به وجود آوردی، نو و بی سابقه خلق
کردی، و هر چه آفریدی، با کمال زیبایی و نیکویی آفریدی.

سُبْحَانَكَ مَا أَجَلَ شَأْنِكَ، وَأَسْنَى فِي الْأَمَاكِنِ
مَكَانَكَ، وَأَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَكَ،

پاک و منزهی! چه عظیم است مقام تو، و چه بلند است
جایگاه تو در میان همه جایگاه‌ها! و چه آشکارکننده حق است
کتابت که جدا کننده حق از باطل است!

سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ مَا الْطَفُكَ وَرَوْوفٍ مَا أَرْأَفَكَ
وَحَكِيمٍ^{۱۷} مَا أَعْرَفَكَ.

پاک و منزهی تو، مهربانی که چه بسیار است مهربانی‌ات!
دلسوزی که چه اندازه رؤوف و نوازشگری! فرزانه‌ای که
چه قدر دانا و آگاهی!

سُبْحَانَكَ مِنْ مَلِكٍ^{۱۸} مَا أَمْنَعَكَ، وَجَوَادٍ مَا
أَوْسَعَكَ، وَرَفِيعٍ مَا أَرْفَعَكَ، ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْحَمْدِ^{۱۹}،

پاک و منزهی تو، پادشاهی که چه شکوهمند و پررفعت است
پادشاهی ات! و بخشنده ای که چه بی پایان است سخاوتت، و
بلندمرتبه ای که جایگاهت چه رفیع است، صاحب شکوه و
عظمت و بزرگی و ستایش!

سُبْحَانَكَ بَسَطْتَ بِالْخَيْرَاتِ يَدَكَ، وَعُرِفَتِ الْهِدَايَةُ
مِنْ عِنْدِكَ فَمَنْ التَّمَسَّكَ لِيَدَيْنِ أَوْ دُنْيَا وَجَدَكَ.

پاک و منزهی تو، دست قدرتت را به عطا کردن خوبی ها
گشودی، و هدایت و راهنمایی از جانب تو آشکار گشته
است. پس هر آن کس که تورا برای دینش یا دنیایش
طلب کند، تورا خواهد یافت.

سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مَنْ جَرَى فِي عِلْمِكَ^{۲۰}،
وَخَشَعَ لِعَظَمَتِكَ مَا دُونَ عَرْشِكَ، وَانْقَادَ لِلتَّسْلِيمِ
لَكَ كُلُّ خَلْقِكَ.

پاک و منزهی تو، هر آن کس که در قلمرو علم توست، در
برابر تو فروتن است؛ و هر آنچه فروتر از عرش توست، در برابر
عظمتت سر خشوع فرود آورده؛ و تمامی مخلوقات، تسلیم
محض اراده تو شده اند.

سُبْحَانَكَ لَا تُحَسُّ، وَلَا تُجَسُّ وَلَا تُمَسُّ، وَلَا تُكَادُ
وَلَا تُمَاطُ^{۲۱}، وَلَا تُنَازَعُ^{۲۲} وَلَا تُجَارَى، وَلَا تُمَارَى،
وَلَا تُخَادَعُ وَلَا تُمََاكِرُ.

تو پاک و منزهی، به حواس ظاهری احساس نمی شوی، به
جستجو در نمی آیی، و لمس نمی گردی. مورد نیرنگ و کید
واقع نمی شوی؛ کسی با تو نزاع و جدال نمی کند، و کسی
همتای تو نیست، و کسی در قدرت با تو مجادله نمی کند. تو
فریب داده نمی شوی و کسی نمی تواند با تو مکر کند.

سُبْحَانَكَ سَبِيلَكَ جَدُّ، وَأَمْرُكَ رَشْدٌ، وَأَنْتَ حَيٌّ
صَمَدٌ.

تو پاک و منزهی! راه تو هموار و فرمانت سراسر هدایت و رشد
است و تو زنده ای و بی نیاز.

سُبْحَانَكَ قَوْلَكَ حُكْمٌ، وَقَضَاؤُكَ حَتْمٌ، وَإِرَادَتُكَ
عَزْمٌ.

تو پاک و منزهی! سخن تو عین عدالت و حکم تو حتمی و
تغییرناپذیر و اراده ات قاطع و خلل ناپذیر است.

سُبْحَانَكَ لَا رَادَّ لِمَشِيتِكَ، وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ.
تو پاک و منزهی! هیچ کس نمی تواند مشیت تو را برگرداند و
هیچ کس نمی تواند کلمات و وعده های تو را تغییر دهد.

سُبْحَانَكَ قَاهِرَ الْأَرْبَابِ،^{۲۳} بَاهِرَ الْآيَاتِ، فَاطِرَ
السَّمَاوَاتِ، بَارِي النَّسَمَاتِ.

تو پاک و منزهی ای درهم کوبنده همه مدعیان قدرت، ای
آشکارکننده نشانه‌های عظمت، ای پدیدآورنده آسمان‌ها، ای
آفریننده موجودات!

لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَدُومُ بِدَوَامِكَ،^{۲۴} وَلَكَ الْحَمْدُ
حَمْدًا خَالِدًا بِنِعْمَتِكَ.^{۲۵}

حمد و سپاس فقط شایسته تو و برای توست! سپاسی که به
دوام جاودانگی تو جاودانه است. و همه سپاس، تنها سزاوار
توست؛ سپاسی که با نعمت تو، جاودانه و پاینده است.

وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُوَازِي صُنْعَكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
يَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ.

و همه سپاس، تنها سزاوار توست؛ سپاسی که با آفرینش تو
برابری کند، و همه سپاس، تنها سزاوار توست؛ سپاسی که
برخشنودی‌ات بیافزاید.

وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا مَعَ حَمْدِ كُلِّ حَامِدٍ، وَشُكْرًا
يَقْصُرُ عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ،

و همه سپاس، تنها سزاوار توست؛ سپاسی همراه با سپاس هر
سپاسگزاری، و شکر تو را، شکر که شکر هر شکرگزاری از
رسیدن به آن قاصر است.

حَمْدًا لَا يَنْبَغِي إِلَّا لَكَ، وَلَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَّا إِلَيْكَ.

ستایشی که شایسته هیچ کس جز تو نیست، و تنها به وسیله آن به تو تقرب جسته می شود.

حَمْدًا يُسْتَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ، وَيُسْتَدْعَى بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ.

سپاسی که با آن، [نعمت های] آغازین پایدار می ماند، و با آن، دوام [نعمت های] پایانی طلبیده می شود.

حَمْدًا يَتَضَاعَفُ عَلَى كُرُورِ الْأُزْمَةِ،^{۲۶} وَيَتَزَايِدُ
أَضْعَافًا مُتَرَادِفَةً،

سپاسی که با گذشت روزگاران فزونی می یابد، و چند برابر و پی در پی افزایش می یابد.

حَمْدًا يَعْجِزُ عَنْ إِحْصَائِهِ الْحَفَظَةُ، وَيَزِيدُ عَلَى مَا
أَحْصَتْهُ فِي كِتَابِكَ الْكُتُبَةُ،

سپاسی که حافظان [اعمال] از شمارش آن عاجزند، و از آنچه نویسندگان [اعمال]، در کتاب تو برمی شمردند، بیشتر است.

حَمْدًا يُوَازِنُ^{۲۷} عَرْشَكَ الْمَجِيدَ، وَيُعَادِلُ كُرْسِيَّكَ
الرَّفِيعَ،

سپاسی که با عرش باشکوه تو هم وزن، و با کرسی بلندمرتبه تو برابر است.

حَمْدًا يَكْمُلُ لَدَيْكَ ثَوَابُهُ، وَيَسْتَغْرِقُ كُلَّ جَزَاءِ
جَزَائِهِ،

ستایشی [نثار تو] که پاداش آن در پیشگاه تو کامل
می‌گردد، و جزای آن، تمام پاداش‌ها را فرامی‌گیرد؛

حَمْدًا ظَاهِرُهُ وَفَقُّ لِبَاطِنِهِ، وَبَاطِنُهُ وَفَقُّ لِمَصْدَقِ
النِّبَةِ فِيهِ؛^{۲۸}

ستایشی که ظاهرش با باطنش یکسان است، و باطنش با
صدق نیتی که در آن است، هماهنگ است؛

حَمْدًا لَمْ يَحْمَدَكَ خَلْقٌ مِثْلَهُ، وَلَا تَعْرِفُ أَحَدٌ سِوَاكَ
فَضْلَهُ؛

ستایشی که هیچ مخلوقی مانند آن تو را ستایش نکرده، و
هیچ کس جز تو، فضل آن را نمی‌داند؛

حَمْدًا يُعَانُ^{۲۹} مَنْ اجْتَهَدَ فِي تَعْدِيدِهِ، وَيُؤَيِّدُ مَنْ
أَغْرَقَ نَزْعًا فِي تَوْفِيَّتِهِ،^{۳۰}

ستایشی که هر کس در شمردن آن بکوشد، یاری می‌شود، و
هر کس در ادا کردن حق آن، نهایت تلاش خود را به کار
گیرد، تأیید می‌گردد؛

حَمْدًا يَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ مِنَ الْحَمْدِ، وَيَنْتَظِمُ مَا أَنْتَ
خَالِقُهُ مِنْ بَعْدُ.

ستایشی که تمام ستایش‌های آفریده شده توسط تورا دربر
می‌گیرد، و تمام ستایش‌هایی را که پس از این خواهی آفرید،
سامان می‌بخشد.

حَمْدًا لَا حَمْدَ أَقْرَبُ إِلَى قَوْلِكَ مِنْهُ،^{۳۱} وَلَا أَحْمَدَ مِمَّنْ
يَحْمَدُكَ بِهِ.

ستایشی که هیچ ستایشی نزدیک‌تر از آن به سخن تو نیست و
هیچ ستایشگری، تورا برتر از آن کسی که با همین ستایش
تورا می‌ستاید، ستایش نمی‌کند.

حَمْدًا يُوجِبُ بِكَرَمِكَ الْمَزِيدَ بِوَفُورِهِ، تَصِلُهُ بِمَزِيدٍ^{۳۲}
بَعْدَ مَزِيدٍ طَوَّلًا مِنْكَ.

ستایشی که به کرم تو، موجب فراوانی بیشترش گردد،
و توازروی لطف خود، آن را پیاپی با افزونی‌های پی‌درپی پیوند
دهی.

حَمْدًا يَجِبُ لِكْرَمِ وَجْهِكَ، وَيُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ.

ستایشی که سزاوار بزرگواری ذات توست، و با شکوه و جلال
عزتمند تو برابری کند.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمُتَجَبِّ الْمُصْطَفَى
الْمُكْرَمِ الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ،

پروردگار من! بر محمد و خاندان محمد، آن برگزیده، آن
انتخاب شده، آن گرامی داشته شده، آن نزدیک [به درگاهت]،
بهترین درودهایت را بفرست،

وَبَارِكْ عَلَيْهِ أَتَمَّ بَرَكَاتِكَ، وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ أَمَّتَع^{۳۳}
رَحْمَاتِكَ.

و کامل ترین برکاتت را بر او نازل کن، و دلپذیرترین
رحمت هایت را بر او ارزانی دار.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ^{۳۴} صَلَاةً زَاكِئَةً لَا
تَكُونُ صَلَاةً أَزْكَى مِنْهَا.

پروردگار من! بر محمد و خاندانش درودی پاکیزه فرست که
هیچ درودی پاکیزه تر از آن نباشد.

وَصَلِّ عَلَيْهِ^{۳۵} صَلَاةً نَامِيَةً^{۳۶} لَا تَكُونُ صَلَاةً
أَنْمَى^{۳۷} مِنْهَا.

و بر او درودی بالنده فرست که هیچ درودی بالنده تر از آن
نباشد.

وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً رَاضِيَةً لَا تَكُونُ صَلَاةً فَوْقَهَا.
و بر او درودی پسندیده فرست که هیچ درودی برتر از آن نباشد.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تُرْضِيهِ وَتَزِيدُ
عَلَى رِضَاهُ.

پروردگارا، بر محمد و خاندانش درودی فرست که او را خشنود
سازد و بر خشنودی اش بیفزاید.

وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً تُرْضِيكَ وَتَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ لَهُ؛
و بر او درودی فرست که تو را خشنود سازد و بر خشنودی ات
از او بیفزاید؛

وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً لَا تَرْضَى لَهُ إِلَّا بِهَا، وَلَا تَرَى
غَيْرَهُ لَهَا أَهْلًا؛

و بر او درودی فرست که جز آن برای او نپسندی، و جز او را
سزاوار آن نبینی؛

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَكَ،
وَيَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَائِكَ،^{۳۸} وَلَا يَنْفَدُ^{۳۹} كَمَا لَا
تَنْفَدُ كَلِمَاتُكَ.

پروردگار من! بر محمد و خاندانش درودی فرست که از رضوان
تو فراتر رود، و پیوند آن به بقای تو متصل گردد، و هرگز پایان
نپذیرد، همان گونه که کلمات تو پایان نمی پذیرند.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ
مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ،

پروردگارا، بر محمد و خاندانش درودی فرست که درودهای
فرشتگان و پیامبران و رسولان و فرمانبرداران را دربر گیرد و
به هم پیوند دهد،

وَتَشْتَمِلُ^۱ عَلَى صَلَوَاتِ عِبَادِكَ مِنْ جَنَّكَ وَإِنْسِكَ
وَأَهْلِ إِبَابَتِكَ^۲،

درودی که شامل دعاها و درودهای همه‌ی بندگان تو، چه از جن
و چه از انسان و اهل اجابت تو شود؛

وَتَجْتَمِعُ^۳ عَلَى صَلَاةٍ كُلِّ مَنْ ذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ مِنْ
أَصْنَافِ خَلْقِكَ؛

و درودی که تمام دعاها و نیایش‌های همه‌ی موجوداتی را که
آفریده‌ای و پرورانده‌ای از همه‌ی اقسام خلقت، در خود جمع کند.

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَاةً تُحِيطُ بِكُلِّ صَلَاةٍ سَالِفَةٍ
وَمُسْتَأْنَفَةٍ.

پروردگارا! براو و خاندانش درودی بفرست که همه‌ی درودهای
گذشته و آینده را دربرگیرد.

وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلَاةً مَرْضِيَّةً لَكَ وَلِمَنْ
دُونِكَ،

و بر او و خاندان پاکش چنان درودی بفرست که مورد
رضایت تو و خوشنودی هر که جز تو باشد قرار گیرد.

وَتُثَبِّتْهُ مَعَ ذَلِكَ صَلَوَاتٍ تُضَاعِفُ مَعَهَا تِلْكَ
الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا،

و همراه با این صلوات، درودهای دیگری پدید آور که
درودهای قبل را چندین برابر کند،

وَتَزِيدُهَا عَلَى كُرُورِ الْأَيَّامِ زِيَادَةً فِي تَضَاعِيفٍ لَا
يَعُدُّهَا عَدٌّ غَيْرُكَ.

و روز به روز بر آن بیفز، چنان افزایشی که هیچ کس جز تو
شمارش را نتواند دانست.

رَبِّ صَلِّ عَلَى أَطَائِبِ أَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ هُوَ اخْتَرَهُمْ
لِلْأَمْرِ،

پروردگار من! بر نیکان خاندان او که آنان را برای فرمان خود
برگزیدی، درود فرست؛

وَجَعَلَتْهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِكَ، وَحَفَظَةَ دِينِكَ، وَخُلَفَاءَكَ
فِي أَرْضِكَ، وَحُجَجَكَ عَلَى عِبَادِكَ،

و آنان را خزانة داران علم خود، پاسداران دینت، جانشینان خود
در زمین، و حجت های خویش بر بندگان قرار دادی؛

وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرَّجْسِ وَالذَّنْسِ تَطْهِيراً بِإِرَادَتِكَ،
وَجَعَلَتْهُمْ الْوَسِيلَةَ إِلَيْكَ، وَالْمَسْلَكَ إِلَى جَنَّتِكَ.

و آنان را به اراده ات، از پلیدی و آلودگی به طور کامل پاک
کردی؛ و وجود مبارک شان را وسیله ای به سوی خود و راه
مستقیمت به جانب بهشتت، قرار دادی.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، صَلَاةً تُجْزِلُ لَهُمْ بِهَا
مِنْ نَحْلِكَ^{۴۶} وَكَرَامَتِكَ،

پروردگار من! بر محمد و خاندانش درودی فرست که با آن،
از نعمت ها و بزرگواری های بی پایانت بهره فراوان به آنان عطا
کنی،

وَتُكْمِلُ لَهُمُ الْأَشْيَاءَ^{۴۷} مِنْ عَطَايَاكَ^{۴۸} وَنَوَافِلِكَ،

و از بخشش ها و الطاف افزون خود، همه نیازهایشان را کامل
گردانی،

وَتُوفِّرُ عَلَيْهِمُ الْحَظَّ مِنْ عَوَائِدِكَ وَفَوَائِدِكَ.

و از برکات و نعمت های، بهره عظیمی نصیبشان فرمایی.

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلَاةً لَا أَمَدَ فِي أَوَّلِهَا، وَلَا
غَايَةَ لِأَمَدِهَا، وَلَا نِهَايَةَ لِآخِرِهَا،

پروردگار من! بر محمد و خاندان او چنان درودی فرست که
نه آغازش حدی داشته باشد، نه مدتش نهایی، نه انتهایش
قابل تصور باشد.

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِمْ زِنَةَ عَرْشِكَ وَمَا دُونَهُ، وَمِلَأْ
سَمَاوَاتِكَ وَمَا فَوْقَهُنَّ،^{۴۹}

پروردگار من! بر آنان درود فرست به اندازه سنگینی عرش و غیر
آن، و به گستره آسمان‌ها و آنچه فراتر از آن‌هاست،

وَعَدَدَ أَرْضِيكَ^{۵۰} وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ،
و به تعداد زمین‌ها و آنچه در زیر و میان آن‌ها قرار گرفته است.

صَلَاةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفَى، وَتَكُونُ لَكَ وَلَهُمْ رِضًى،
و مُتَّصِلَةً بِنَظَائِرِهِنَّ أَبَدًا.

درودی که آنان را به قرب و نزدیکی به تو برساند، مایه
رضایت تو و خوشنودی آنان باشد، و تا ابد به درودهای دیگر
پیوسته باقی بماند.

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَيَّدْتَ دِيْنَكَ فِي كُلِّ اَوَانٍ بِاِمَامٍ اَقَمْتَهُ
عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا فِي بِلَادِكَ

خداوندا! تو در هر زمان دین خود را با امامی یاری کردی؛ امامی
که او را پرچم هدایت برای بندگانت و چراغ راه در سرزمین هایت
قرار دادی

بَعْدَ اَنْ وَصَلْتَ حَبْلَهُ بِحَبْلِكَ، وَجَعَلْتَهُ الذَّرِيْعَةَ
اِلَى رِضْوَانِكَ، وَافْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ،

پس از آنکه رشته او را به رشته خود پیوند دادی، و او را وسیله
رسیدن به رضوان خویش ساختی، و اطاعتش را واجب نمودی،

وَحَذَّرْتَ مَعْصِيَتَهُ، وَأَمَرْتَ بِاِمْتِثَالِ اَمْرِهِ^{۱۵} وَالْاِنْتِهَاءِ
عِنْدَ نَهْيِهِ،

و از نافرمانی اش برحذر داشتی، و به پیروی از فرمانش و باز
ایستادن از نهیش فرمان دادی،

وَالَّا يَتَقَدَّمَهُ مُتَقَدِّمٌ، وَلَا يَتَأَخَّرَ عَنْهُ مُتَأَخِّرٌ،

و خواستی که هیچ کس از او پیشی نگیرد و هیچ کس از
او عقب نماند.

فَهُوَ عِصْمَةُ اللَّائِذِينَ، وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ، وَعُرْوَةُ
الْمُتَمَسِّكِينَ،^{۵۲} وَبَهَاءُ^{۵۳} الْعَالَمِينَ.

که او پناه پناهندگان، محل پناه بردن مؤمنان، دستگیره محکم
چنگ‌زنندگان، وشکوه وزیبایی جهانیان است.

اللَّهُمَّ فَأَوْزِعْ لَوْلِيكَ شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِ^{۵۴}
وَأَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ،^{۵۵}

خداوندا، به ولی خود سپاسگزاری از نعمت‌هایی را که به او
ارزانی داشته‌ای، الهام کن و ما را نیز در این سپاسگزاری، مانند
او کن.

وَأْتِهِ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا، وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا
يَسِيرًا،

از جانب خود به او سلطنتی یاری‌دهنده عطا کن و دروازه‌های
موفقیت را برایش به آسانی بگشای.

وَأَعِزَّهُ بِرُكْنِكَ الْأَعَزِّ وَاشْدُدْ أَرْزَهُ، وَقَوِّ عِضْدَهُ،
وَرَاعِهِ بِعَيْنِكَ،

و او را با محکم‌ترین قدرتت کمک کن و پشتش را محکم
کن، و نیرویش را فزونی بخش، و با نگاه پرمهرت مراقب او باش.

وَاحْمِهِ بِحِفْظِكَ، وَانصُرْهُ بِمَلَائِكَتِكَ وَامْدُدَّهُ بِجُنْدِكَ
الْأَغْلَبِ،

و او را با حفاظت خود حمایت کن، و به یاری فرشتگانت او را
یاری کن، و با لشکر بزرگ و پیروز خود کمکش کن.

وَأَقِمَّ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُودَكَ وَشَرَائِعَكَ وَسُنَنَ
رَسُولِكَ^{۵۶} صَلَوَاتُكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَآلِهِ،^{۵۷}

و به وسیله او کتابت و حدودت و احکام و سنت های پیامبرت
که درود تو بر او و خواندانش باد را به پا دار.

وَأُحْيِ بِهِ مَا أَمَاتَهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ دِينِكَ،
و به وسیله او نشانه های دینت را که ظالمان از بین برده اند،
زنده کن.

وَأَجْلُ بِهِ صَدَأُ^{۵۸} الْجَوْرِ عَنْ طَرِيقَتِكَ،^{۵۹} وَأَبْنُ بِهِ
الضَّرَاءَ مِنْ^{۶۰} سَبِيلِكَ،

و به وسیله او زنگار ظلم را از راهت پاک کن. و به وسیله او
گزند و آسیب را از مسیر خویش دور گردان.

وَأَزِلْ^{۶۱} بِهِ النَّاكِثِينَ عَنْ صِرَاطِكَ، وَامْحَقْ^{۶۲} بِهِ
بُغَاةَ قَصْدِكَ عَوْجاً،

و به وسیله او گمراهان از راهت را از میان بردار و به وسیله او
دشمنانت که قصد کج کردن راه تو را دارند، نابود ساز.

وَالْإِنْ جَانِبَهُ لِأَوْلِيَائِكَ وَابْسُطْ يَدَهُ عَلَى أَعْدَائِكَ،

و دلش را نسبت به دوستانت نرم و دست قدرتش را برضد دشمنانت، گشوده ساز؛

وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَتَعَطُّفَهُ وَتَحَنُّنَهُ،

و لطف و رحمت و مهربانی و دل سوزی اش را نصیب ما کن

وَاجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ،^{۶۳} وَفِي رِضَاهُ سَاعِينَ،

وَإِلَى نَصْرَتِهِ وَالْمُدَافَعَةِ عَنْهُ مُكْنِفِينَ،^{۶۴}

و ما را از شنوندگان فرمانبردار او قرار ده، و در راه خشنودی اش کوشا و پرتلاش، و دریاری و دفاع از او، همپیمان و پشتیبان قرار ده

وَإِلَيْكَ وَإِلَى رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ
بِذَلِكَ مُتَقَرِّبِينَ.

تا بدین وسیله به سوی تو و پیامبرت - که درودهای تو خداوندا
بر او و خاندانش باد - تقرب جویم.

اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى أَوْلِيَائِهِمْ^{۶۵} الْمُعْتَرِفِينَ بِمَقَامِهِمْ،

خداوندا! بر دوستان آنها (محمد و آل محمد) درود فرست، آنان
که به مقام ایشان اقرار دارند،

الْمُتَّبِعِينَ مِنْهُمْ، الْمُقْتَفِينَ آثَارَهُمْ،
الْمُسْتَمْسِكِينَ بِعُرْوَتِهِمْ^{۶۶}،

رویشان را پیروی می‌کنند، آثارشان را دنبال می‌کنند، به
رِسمان [ولایتشان] چنگ می‌زنند،

الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَتِهِمْ، الْمُؤْتَمِّينَ بِإِمَامَتِهِمْ،
الْمُسْلِمِينَ لِأَمْرِهِمْ،

به ولایتشان تمسک بسته‌اند، به امامتشان اقتدا کرده‌اند،
تسلیم فرمانشان هستند،

الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمْ، الْمُنتَظِرِينَ أَيَّامَهُمْ،
الْمَادِّينَ إِلَيْهِمْ أَعْيُنَهُمْ،

در طاعتشان کوشش می‌کنند، منتظر روزگار [ظهور]شان
هستند، دیدگان‌شان به سوی آنان دوخته شده است؛

الصَّلَوَاتِ^{۶۷} الْمُبَارَكَاتِ الرَّائِحَاتِ النَّامِيَّاتِ
الْغَادِيَّاتِ الرَّائِحَاتِ^{۶۸}،

درودهای مبارک، پاک، بالنده، بامدادان و شامگاهان [بر آنان
باد].

وَسَلِّمْ^{۶۹} عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ، وَاجْمَعْ عَلَى التَّقْوَىٰ
أَمْرَهُمْ،

و بر آنان و بر ارواحشان سلام فرست، و امرشان را بر تقوا گرد
آور،

وَأَصْلِحْ لَهُمْ شُؤْنَهُمْ، وَتُبْ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، وَخَيْرُ الْغَافِرِينَ،

و کارهایشان را اصلاح فرما، و بر آنان ببخشای که توبسیار
توبه پذیر و مهربان، و بهترین آمرزندگان،

وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ.

و همراهی با آنان در سرای آرامش را نصیبمان کن؛ به رحمت
ای مهربان ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ هَذَا^{۷۰} يَوْمُ عَرَفَةَ، يَوْمٌ شَرَّفَتْهُ وَكَرَّمَتْهُ
وَعَظَّمَتْهُ، نَشَرْتَ فِيهِ رَحْمَتَكَ،

خدایا، این روز عرفه است، روزی که آن را شرافت بخشیدی،
کرامت دادی و عظمت بخشیدی. در این روز، رحمت را
گستراندی،

وَمَنْنْتَ فِيهِ بِعَفْوِكَ، وَأَجَزْتَ فِيهِ عَظِيَّتَكَ،
وَتَفَضَّلْتَ بِهِ^{۷۱} عَلَى عِبَادِكَ.

و در آن با عفو و بخشش خود [بر بندگان] منت نهادی، هدایا و بخشش های فراوانی اعطا کردی، و در این روز به بندگان لطف و تفضل فراوان کردی.

اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ
لَهُ، وَبَعْدَ خَلْقِكَ إِيَّاهُ،

خداوندا! من بنده توام که پیش از آفرینش، نعمت های تو شامل حال من شد، و پس از آفرینش نیز بر من مهرورزیدی..

فَجَعَلْتَهُ مِمَّنْ هَدَيْتَهُ لِدِينِكَ، وَوَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ^{۷۲}،
وَعَصَمْتَهُ بِحَبْلِكَ،

آن گاه مرا از جمله کسانی قرار دادی که به دینت هدایتش کردی، و برای رسیدن به حقیقت خویش موفقش ساختی، و به وسیله رشته محکم خود محافظتش کردی.

وَأَدْخَلْتَهُ فِي حِزْبِكَ، وَأَرْشَدْتَهُ لِمَوَالَاةِ أَوْلِيَائِكَ،
وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ.

و او را در حزب خود وارد کردی، و به واسطه دوستی با اولیای خود، هدایتش کردی، و به دشمنی با دشمنان رهنمون ساختی.

ثُمَّ أَمْرَتُهُ فَلَمْ يَأْتِمْ، وَزَجَرْتُهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ، وَنَهَيْتُهُ
عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَىٰ نَهْيِكَ،

سپس او را فرمان دادی، اما اطاعت نکرد، و او را بازداشتی، اما بازنايستاد، و از گناهت نهی کردی، ولی با فرمانت مخالفت کرد و به سوی نهی ات شتافت.

لَا مُعَانَدَةَ لَكَ وَلَا اسْتِكْبَاراً عَلَيْكَ، بَلْ دَعَا هَوَاهُ
إِلَىٰ مَا زَيَّلْتَهُ^{۷۳} وَإِلَىٰ مَا حَذَرْتَهُ، وَأَعَانَهُ عَلَىٰ ذَلِكَ
عَدُوُّكَ وَعَدُوُّهُ،

نه به دلیل دشمنی و نه سرکشی بر تو، بلکه هوای نفسش او را به سوی چیزی سوق داد که تو از آن دورش داشتی و بر حذر داشتی و دشمن تو و او نیز در این کار به او یاری رساند.

فَأَقْدَمَ عَلَيْهِ عَارِفاً بِوَعِيدِكَ^{۷۴} رَاجِياً لِعَفْوِكَ^{۷۵}،
وَاثِقاً بِتَجَاوُزِكَ،

پس به سوی آن عمل پیش رفت، در حالی که به وعده تو آگاه بود، به عفو تو امیدوار و به بخشش تو اطمینان داشت،

وَكَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَيْهِ^{۷۶} إِلَّا يَفْعَلْ.

حال آنکه با این همه محبتی که به او ارزانی داشتی و این همه نعمت که بر او بخشیدی، او شایسته ترین بندگان بود که نافرمانی نکند.

وَهَا^{۷۷} أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ صَاغِرًا ذَلِيلًا، خَاضِعًا
خَاشِعًا، خَائِفًا مُعْتَرِفًا بِعَظِيمٍ مِنَ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتُهُ،
وَجَلِيلٍ مِنَ الْخَطَايَا اجْتَرَمْتُهُ،

و اینک این منم که در پیشگاه تو ایستاده‌ام، خوار و ذلیل،
فروتن و متواضع، ترسان و معترف به گناهان بزرگی که بر
دوش کشیده‌ام و خطاهای عظیمی که مرتکب شده‌ام.

مُسْتَجِيرًا بِصَفْحِكَ، لَا إِذًا بِرَحْمَتِكَ، مُوقِنًا أَنَّهُ
لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ مُجِيرٌ، وَلَا يَمْنَعُنِي مِنْكَ^{۷۸} مَانِعٌ.

اما در همین حال به گذشت تو پناه آورده و به رحمت متوسل
شده‌ام، و یقین دارم که هیچ پناه دهنده‌ای مرا از تو امان
نمی‌دهد و هیچ بازدارنده‌ای مرا از [عذاب] تو باز نمی‌دارد.

فَعُدُّ عَلَيَّ بِمَا تَعُوذُ بِهِ عَلَيَّ مَنِ اقْتَرَفَ^{۷۹} مِنْ
تَعَمُّدِكَ،

پس با من همان گونه رفتار کن که با گناهکارانی که از
بخشش تو بهره‌مند شده‌اند، رفتار می‌کنی.

وَجُدُّ عَلَيَّ بِمَا تَجُودُ بِهِ عَلَيَّ مَنْ أَلْقَى بِيَدِهِ إِلَيْكَ
مِنْ عَفْوِكَ،^{۸۰}

همان طور که رحمت و عفو خود را شامل حال بندگان می‌کنی
که دست نیاز به سوی تو دراز کرده‌اند، مرا نیز مشمول
بخشش خود قرار ده.

وَأَمِّنْ عَلَىٰ بِمَا يَتَعَاظُمُكَ لَا^{۸۱} أَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلَىٰ
مَنْ أَمَّلَكَ مِنْ غُفْرَانِكَ^{۸۲}.

بر من منت بگذار به آن چیزی که شایسته عظمت توست، نه
به آنچه که تنها برای کسی که امیدوار به آمرزش توست،
می‌دهی.

وَاجْعَلْ لِي فِي^{۸۳} هَذَا الْيَوْمِ نَصِيباً أَنَالُ بِهِ حَظًّا
مِنْ رِضْوَانِكَ،

و در این روز برای من بهره‌ای قرار ده که به وسیله آن به رضایت
و خشنودی تو دست یابم،

وَلَا تَرُدَّنِي^{۸۴} صِفْراً مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُونَ لَكَ
مِنْ عِبَادِكَ،^{۸۵}

و مرا از نزد خود با دستان تهی از آنچه بندگان عابد تو با آن
باز می‌گردند، باز مگردان.

وَإِنِّي وَإِنْ لَمْ أُقَدِّمْ مَا قَدَّمُوهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ،
فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ، وَنَفِي الْأَضْدَادِ وَالْأَنْدَادِ
وَالْأَشْبَاهِ عَنْكَ،

من اگرچه اعمال شایسته‌ای که آنان پیش فرستادند،
تقدیم نکردم، اما یگانگی تو را و نفی هرگونه مخالف و نظیرو
شبیه برای تو را پیشکش کرده‌ام.

وَأَتَيْتُكَ مِنَ الْأَبْوَابِ الَّتِي أَمَرْتَ أَنْ تُؤْتَى مِنْهَا،
وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ^{۸۷} بِهِ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا
بِالتَّقَرُّبِ بِهِ،

وازهان درهائی به سوی تو آمده‌ام که امر کردی ازان درها
وارد شوند؛ و با چیزی به تو تقرب جست که هیچ کس جز با
تقرب به آن، به تو نزدیک نمی شود.

ثُمَّ أَتَبَعْتُ^{۸۸} ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ، وَالتَّذَلُّ
وَالِاسْتِكَانَةِ لَكَ، وَحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ، وَالثِّقَةِ بِمَا
عِنْدَكَ، وَشَفَعْتُهُ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَخِيبُ^{۸۹}
عَلَيْهِ رَاجِيكَ.

سپس این تقرب و نزدیکی را با بازگشت و توبه به سوی تو، و
با اظهار ذلت و مسکنت در برابر تو، و با گمانی نیک به تو، و
اعتماد به آنچه که نزد توست، دنبال کردم و آن را با امید
به تو که کمتر کسی ازان نومید می شود، همراه کردم.

وَسَأَلْتُكَ مَسْأَلَةَ الْحَقِيرِ الدَّلِيلِ،^{۹۰} الْبَائِسِ الْفَقِيرِ،^{۹۱}
الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ،

واز تو همانند بنده‌ای خوار و ذلیل، بیچاره و تهیدست، ترسان و
پناهنده؛ درخواست کردم

وَمَعَ ذَلِكَ خِيفَةً وَتَضَرُّعاً وَتَعَوُّذاً وَتَلَوُّذاً، لَا
مُسْتَطِيلًا بِتَكْبَرِ الْمُتَكَبِّرِينَ،

در حالی که این درخواست را همراه با ترس و زاری و پناهندگی و
التجاء نزد تو آوردم؛ نه از روی برتری جویی مانند متکبران،

وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَالَةِ الْمُطِيعِينَ، وَلَا مُسْتَطِيلًا
بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ،

و نه از روی برخورد بالیدن مانند اطاعت کنندگان، و نه از روی
اتکا به شفاعت شفاعت کنندگان؛

وَأَنَا بَعْدُ أَقَلُّ الْأَقْلَى، وَأَذَلُّ الْأَذَلِّينَ، وَمِثْلُ الذَّرَّةِ
أَوْ دُونَهَا.

که من همچنان کمترین کمترین ها، و خوارترین خوارترین ها،
و به اندازه ذره ای یا کمتر از آن هستم.

فَيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ^{۹۳} الْمُسِيئِينَ، وَلَا يَنْدَهُ الْمُتْرَفِينَ^{۹۴}،

ای کسی که در مجازات بدکاران تعجیل نمی کنی و
نازپروردگان غرق در عیش و نوش را از خود نمی رانی،

وَيَا مَنْ يَمُنُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ، وَيَتَفَضَّلُ بِإِنْظَارِ
الْخَاطِئِينَ.^{۹۵}

ای آنکه با گذشت از لغزشهای گنهکاران بر آنان منت
می نهی و با فضل خود به خطاکاران مهلت می دهی!

أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ،^{۹۶}

من همان بنده بدکارِ اعتراف کننده خطاکار لغزشکارم

أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ^{۹۷} عَلَيْكَ مُجْتَرِئًا، أُنَا الَّذِي عَصَاكَ
مُتَعَمِّدًا،

من همانم که گستاخانه بر توجرات نمودم. منم آنکه از روی عمد، تورا نافرمانی کردم.

أَنَا الَّذِي اسْتَخَفِي مِنْ عِبَادِكَ^{۹۸} وَبَارَزَكَ،^{۹۹} أَنَا
الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ وَأَمْنَكَ،

من همانم که (گناهم را) از بندگانت پنهان کرده و نزد تو آشکار نمودم. من همانم که از بندگانت ترسیده و از تو آسوده خاطر بودم.

أَنَا الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ سَطَوَتَكَ وَلَمْ يَخَفْ بِأَسْكَ،
أَنَا الْجَانِي عَلَى نَفْسِهِ،^{۱۰۰}

من همانم که از قهر تو نهراسیدم و از عذابت نترسیدم، من جنایتکار بر خویشتم

أَنَا الْمُرْتَهَنُ بِبَلِيَّتِهِ،^{۱۰۱} أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءِ، أَنَا الطَّوِيلُ
الْعَنَاءِ.

من همانم که گرفتار بلای خویشم، من همان بنده کم شرم هستم، من کسی هستم که رنج طولانی برده‌ام.

بِحَقِّ^{۱۲} مَنْ اَنْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ، وَمِنْ اصْطَفَيْتَهُ^{۱۳}
لِنَفْسِكَ،

به حق بندگان برگزیده‌ات از میان خلق و به حق آنان که برای
خود خاص گرداندی،

بِحَقِّ مَنْ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ^{۱۴} وَمِنْ اجْتَبَيْتَ
لِشَأْنِكَ^{۱۵}،

به حق آنان که از میان مخلوقات انتخاب کردی و برای امر
خود برگزیدی،

بِحَقِّ مَنْ وَصَلَتْ طَاعَتُهُ بِطَاعَتِكَ، وَمَنْ جَعَلَتْ
مَعْصِيَتَهُ كَمَعْصِيَتِكَ^{۱۶}،

به حق آنان که طاعتشان را به طاعت خود پیوند دادی و
نافرمانی‌شان را چون نافرمانی خود قرار دادی،

بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مُوَالَاتَهُ بِمُوَالَاتِكَ، وَمَنْ نُطَّتْ
مُعَادَاتُهُ بِمُعَادَاتِكَ.

به حق آنان که دوستی‌شان را با دوستی خود قرین ساختی و
دشمنی‌شان را به دشمنی خود مرتبط نمودی.

تَغَمَّدَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَا تَتَغَمَّدُ^{۱۰۷} بِهِ مَنْ جَارَ
إِلَيْكَ مُتَنَصِّلاً، وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ تَائِباً،

در این روز، همان گونه که پناهندگان پشیمان و توبه کار
را در سایه ی آمرزش می گیری، مرا نیز در آغوش رحمت خود
جای ده.

وَتَوَلَّنِي بِمَا تَتَوَلَّى بِهِ أَهْلَ طَاعَتِكَ، وَالزُّلْفَى لَدَيْكَ
وَالْمَكَانَةَ مِنْكَ،

و مرا چنان سرپرستی کن که اهل طاعت و نزدیکان و
صاحبان منزلت نزد خود را سرپرستی می کنی؛

وَتَوَحَّدَنِي بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَنْ وَفَى بِعَهْدِكَ، وَأَتَعَبَ
نَفْسَهُ فِي ذَاتِكَ، وَأَجْهَدَهَا فِي مَرْضَاتِكَ.

و مرا چنان مخصوص گردان که وفاداران به عهدت و آنان
که خود را در راه تو فرسوده اند و در خشنودی ات کوشیده اند را
مخصوص می گردانی.

وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَفْرِيطِي فِي جَنْبِكَ وَتَعَدِّي طَوْرِي
فِي حُدُودِكَ،^{۱۰۸} وَمُجَاوَزَةَ أَحْكَامِكَ،

و مرا به سبب کوتاهی هایم در درگاهت و تجاوز از اندازه و قدر
خویش نسبت به حدودت و تخطی از احکامت مؤاخذه مکن؛

وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي بِأَمْلَائِكَ لِي اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِي^{۱۰۹}
خَيْرَ مَا عِنْدَهُ، وَلَمْ يَشْرُكَكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِهِ.

و مرا با مهلت دادنت، به تدریج مستحق عذابم مکن مثل مهلت دادن به کسی که مرا از خیر خود محروم ساخت در حالی که تو را در برخورداری از نعمتهایی که در اختیار دارد دخیل ندانست.

وَبَهِّئْ لِي مِنْ رَقْدَةِ الْغَافِلِينَ وَسِنَةِ الْمُسْرِفِينَ^{۱۱۰}
وَنَعْسَةِ الْمَخْذُولِينَ،

و مرا از خواب غافلان و غفلت اسراف کاران و ناهشیاری خوارشدگان بیدار کن

وَخُذْ بِقَلْبِي إِلَى مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ الْقَانِتِينَ^{۱۱۱}
وَاسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ، وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ
الْمُتَهَاوِنِينَ،

و دلم را به سوی کاری متمایل کن که بندگان مطیع خود را به آن گماردی؛ و بندگان عبادت پیشه خود را با آن به بندگی گرفتی، و کسانی که در برابر تو سستی کرده اند را با آن نجات بخشیدی.

وَأَعِزَّنِي^{۱۱۲} مِمَّا يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ
حَظِّي مِنْكَ، وَيَصُدُّنِي عَمَّا أَحَاوُلُ لَدَيْكَ،

و مرا از آنچه مرا از تو دور می سازد و میان من و بهره مندی ام از تو حائل می شود و مرا از آنچه در نزد تو می جویم باز می دارد، پناه ده؛

وَسَهِّلْ لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةَ^{۱۳}
إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ أَمَرْتُ، وَالْمُشَاحَّةَ^{۱۴} فِيهَا عَلَى مَا
أَرَدْتُ.

وراه خیرات به سوی خود و سبقت گرفتن به سوی آن‌ها را
همانطور که فرمان داده‌ای و تلاش برای آن‌ها را طبق آنچه اراده
کرده‌ای، برایم آسان گردان.

وَلَا تَمَحَقْنِي فِيمَنْ^{۱۵} تَمَحَقُ مِنَ الْمُسْتَخَفِّينَ
بِمَا أَوْعَدْتَ^{۱۶}،

و مرا در زمره سبک‌شمارندگان وعده‌هایت نابود مکن،

وَلَا تُهْلِكْنِي مَعَ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَقْتِكَ،
و با کسانی که در معرض خشم قرار دارند هلاک مگردان، و
در میان منحرفان از راهت، ریشه کن مساز.

وَلَا تُتَبِّرْنِي فِيمَنْ تُتَبِّرُ^{۱۷} مِنَ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْ سُبُلِكَ^{۱۸}،
و در میان منحرفان از راه‌هایت، ریشه کن مساز.

وَنَجِّنِي مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ، وَخَلِّصْنِي مِنْ لَهَوَاتِ^{۱۹}
الْبَلَوَى، وَأَجِرْنِي مِنْ أَحْذِ الْإِثْمَلَاءِ،

و مرا از گرداب‌های فتنه رهایی بخش، و از پرتگاه‌های بلا و
گرفتاری نجات ده، و از مهلت دادن [سپس گرفتن سخت]
پناه ده.

وَحُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّ يُضِلُّنِي ^{۱۲۰} وَهَوَى يُوبِقُنِي
وَمَنْقَصَةٍ تَرْهَقُنِي. ^{۱۲۱}

میان من و دشمنی که گمراه می‌کند، و هوسی که
هلاکم می‌سازد، و نقصان و عیبی که مرا فرومی‌گیرد، حائل
باش.

وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَى عَنْهُ بَعْدَ
غَضَبِكَ،

و چنان روی از من مگردان که گویی پس از خشم، دیگر
هرگز از من خشنود نخواهی شد.

وَلَا تُؤْيسِّنِي مِنَ الْأَمَلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ عَلَى الْقُنُوطِ
مِنْ رَحْمَتِكَ،

و مرا از امید به خود نومید مکن؛ طوری که ناامیدی از رحمت
بر من چیره گردد،

وَلَا تَمْتَحِنِّي ^{۱۲۲} بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ فَتَبْهَظَنِي مِمَّا
تُحْمِلُنِيهِ ^{۱۲۳} مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ. ^{۱۲۴}

و مرا به چیزی که طاقت آن ندارم امتحان مکن که بار
سنگین ناشی از فرونی محبت مرا درهم شکند.

وَلَا تُرْسِلْنِي مِنْ يَدِكَ إِرسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ، وَلَا
حَاجَةَ بِكَ إِلَيْهِ، وَلَا إِنَابَةَ لَهُ،

و مرا از آغوش خویش رها مکن مانند رها کردن کسی که در
او هیچ خیری نیست و ترا به او حاجتی نبوده و هیچ راه بازگشتی
به سوی تو نداشته باشد.

وَلَا تَرَمْ بِي رَمِي مَنْ سَقَطَ^{۱۲۵} مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ،
وَمَنْ^{۱۲۶} اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ،

و مرا مانند کسی که از نظر و مراقبت تو سقوط کرده و
خواری و رسوایی در برابر تو او را فرا گرفته است؛ طرد مکن.

بَلْ خُذْ بِيَدِي مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّينَ، وَوَهْلَةِ
الْمُتَعَسِّفِينَ وَزَلَّةِ الْمَغْرُورِينَ، وَوَرَطَةِ الْهَالِكِينَ،

بلکه دستم را بگیر تا مانند کسانی که در پرتگاه افتاده‌اند،
سقوط نکنم و دچار وحشت گمراهان نشوم و مانند فریب
خوردگان به لغزش نیفتم و در گرداب هلاکت تباه‌شدگان،
گرفتار نشوم.

وَعَافِنِي مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهِ طَبَقَاتِ عِبِيدِكَ^{۱۲۷} وَإِمَائِكَ،

و مرا عافیت ده از آنچه بندگان گوناگونت - مردان و زنان - را
به آن آزموده‌ای،

وَيَلِّغْنِي مَبَالِغَ مَنْ عُنِيتَ بِهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
وَرَضِيتَ عَنْهُ، فَأَعَشْتَهُ حَمِيداً وَتَوَفَّيْتَهُ سَعِيداً.

و مرا به جایگاه کسی برسان که به او توجه داشته و نعمتش
بخشیدی و از او خشنود گشتی، و برایش زندگی پسندیده و خوبی
تدارک دیدی و او را سعادت مند از دنیا بردی.

وَطَوَّقْنِي طَوْقَ الْإِقْلَاعِ عَمَّا يُحِبُّ^{۱۲۸} الْحَسَنَاتِ،
وَيَذْهَبُ بِالْبَرَكَاتِ،

و مرا چنان در حصار اراده‌ات قرار ده که از آنچه نیکی‌ها را تباه و
برکت‌ها را زایل می‌کند، دست بکشم

وَأَشْعِرْ قَلْبِي الْإِرْدَجَارَ^{۱۲۹} عَنْ قَبَائِحِ السَّيِّئَاتِ،
وَفَوَاضِحِ^{۱۳۰} الْحَوْبَاتِ،

و قلبم را از زشتی‌های گناهان و رسوایی‌های خطاهای بزرگ،
منزجر گردان؛

وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا لَا أَدْرِكُهُ إِلَّا بِكَ عَمَّا لَا يُرْضِيكَ
عَنِّي غَيْرُهُ،

و مرا به کاری که جز با کمک توبه آن نمی‌رسم (امور دنیا)،
چنان سرگرم و مشغول مکن تا از عبادت و طاعتی که فقط
همان، تو را از من خشنود می‌کند، بازمانم.

وَأَنْزِعْ^{۱۳۱} مِنْ قَلْبِي حُبَّ دُنْيَايَ دَنِيَّةً تَنْهَى^{۱۳۲} عَمَّا
عِنْدَكَ، وَتَصُدُّ^{۱۳۳} عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ إِلَيْكَ^{۱۳۴}،
وَتُذْهِلُّ^{۱۳۵} عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْكَ،

و محبت دنیای فرومایه را که مانع از رسیدن به آنچه نزد
توست و از طلب وسیله به سوی تو بازمی دارد و از تقرب به تو غافل
می سازد، از دلم برکن؛

وَزَيِّنْ لِي التَّقَرُّدَ بِمُنَاجَاتِكَ^{۱۳۶} بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ،
وَهَبْ لِي عِصْمَةً تُدْنِيْنِي مِنْ خَشْيَتِكَ^{۱۳۷}،

و خلوت شب و روز را برای مناجات با تو در نظرم زیبا جلوه بده؛
و مرا عصمتی ببخش که به مقام بیم از حرمت و عظمت تو
نزدیکم کند

وَتَقَطَّعْنِي عَنْ رُكُوبِ مَحَارِمِكَ، وَتَفُكِّنِي مِنْ^{۱۳۸}
أَسْرِ الْعَظَائِمِ.

و از ارتکاب محرمات دور سازد و از بند گناهان بزرگ رها
کند؛

وَهَبْ لِي التَّطْهِيرَ^{۱۳۹} مِنْ دَنَسِ الْعِصْيَانِ، وَأَذْهَبْ
عَنِّي دَرَنَ^{۱۴۰} الْخَطَايَا،

و پاکیزگی از آلودگی نافرمانی را به من عطا کن و چرکی گناهان
را از من بزدای

وَسَرِّبْنِي ^{۱۴۱} بِسَرِّبَالٍ ^{۱۴۲} عَافِيَتِكَ، وَرِدِّنِي رِدَاءَ
مُعَافَاتِكَ،

و مرا به جامه‌ی عافیت بپوشان و ردای سلامت را بر من بیفکن

وَجَلِّلْنِي سَوَابِغَ نَعْمَائِكَ، وَظَاهِرُ لَدِيَّ فَضْلِكَ ^{۱۴۳}
وَطَوْلِكَ،

و نعمت‌های فراوانت را بر من فروریز و احسان و کرمات را را
پی در پی به من برسان.

وَأَيِّدْنِي بِتَوْفِيقِكَ وَتَسْدِيدِكَ، ^{۱۴۴} وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحٍ ^{۱۴۵}
النِّيَّةِ، وَمَرْضِي الْقَوْلِ، وَمُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ.

و مرا با توفیق و راهنمایی‌ات یاری ده، و بر نیت نیکو، گفتار
پسندیده، و کردار شایسته مدد فرما.

وَلَا تَكِلْنِي إِلَى حَوْلِي وَقُوَّتِي دُونَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ،

و مرا به توان و نیروی خودم و امگذار، بلکه به حول و قوه خودت
متکی گردان؛

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ تَبْعَثُنِي لِلِقَائِكَ، وَلَا تَفْضَحْنِي بَيْنَ
يَدَيِ أَوْلِيَائِكَ،

و در روزی که برای دیدارت برمی‌انگیزی، خوارم مکن؛ و در
پیشگاه دوستانت رسوایم مساز؛

وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ، وَلَا تُذْهِبْ عَنِّي شُكْرَكَ،

و یادت را از خاطرم مبر، و سپاست را از زبانم مینداز،

بَلْ اَلْزَمْنِيهِ فِي اَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ الْجَاهِلِينَ^{۱۴۶}
لَا لَائِكَ،

بلکه در حالات بی خبری و هنگام غفلت جاهلان از نعمت های،
همواره شکر و سپاس خویش را بر زبان من جاری فرما

وَأَوْزِعْنِي أَنْ أَثْنِيَ بِمَا^{۱۴۷} أَوْلَيْتَنِيهِ وَأَعْتَرِفَ بِمَا
أَسَدَيْتَهُ^{۱۴۸} إِلَيَّ.^{۱۴۹}

و مرا بر آن دار تا به سبب آنچه به من عطا کرده ای، ثنا گویت
باشم و به آنچه به من ارزانی داشته ای، اعتراف کنم.

وَأَجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ، وَحَمْدِي
إِيَّاكَ^{۱۵۰} فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ،

و اشتیاقم به خودت را برتر از اشتیاق همه مشتاقان قرار ده، و
سپاسگزاری ام از تو را بر سپاس همه سپاسگزاران فزونی بخش،

وَلَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ، وَلَا تُهْلِكْنِي بِمَا
أَسَدَيْتُهُ^{۱۵۲} إِلَيْكَ^{۱۵۳}، وَلَا تَجْهَنِّي بِمَا جَبَهْتَ^{۱۵۴} بِهِ
الْمُعَانِدِينَ لَكَ.

و هنگامی که به تونیا ز مندم، خوارم مکن، و به سبب اعمالی
که به درگاهت آورده‌ام، هلاکم مساز، و آن گونه که
دشمنان را از خود می‌رانی مرا از خود مران

فَإِنِّي لَكَ مُسَلِّمٌ^{۱۵۵}، أَعْلَمُ أَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ، وَأَنَّكَ^{۱۵۶}
أَوَّلِي بِالْفَضْلِ، وَأَعُوذُ بِالْإِحْسَانِ، وَأَهْلُ التَّقْوَى
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ،

زیرا من تسلیم تو هستم و می‌دانم که حجت از آن توست
و تو سزاوارترین به فضل و بخشنده‌ترین به احسانی و اهل تقوا و
آمرزشی.

وَأَنَّكَ بِأَنْ تَعْفُو أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ تُعَاقِبَ، وَأَنَّكَ بِأَنْ
تَسْتُرَ أَقْرَبُ مِنْكَ إِلَى أَنْ تَشْهَرَ.

و توقّعاً به عفو کردن سزاوارتری تا کیفر دادن و به پرده
پوشی نزدیکتری تا پرده دری!

فَأَحْيِي حَيَاةً طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا^{۱۵۷} أُرِيدُ، وَتَبْلُغْ
مَا^{۱۵۸} أَحِبُّ مِنْ حَيْثُ لَا آتِي مَا تَكْرَهُ،^{۱۵۹} وَلَا
أُرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ عَنْهُ.

پس زندگی پاکیزه‌ای به من ببخش که خواسته‌هایم را
برآورده سازد، و همه آنچه را که دوست می‌دارم فراهم آورد،
بی آنکه آنچه را نتوانپسند می‌داری انجام دهم و آنچه را از آن نهي
کرده‌ای مرتکب شوم.

وَأَمِّتْنِي مِيتَةً^{۱۶۰} مَنْ يَسْعَى نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَنْ
يَمِينِهِ،

و مرا مانند کسی بمیران که نورش پیشاپیش و سمت
راستش می‌شتابد.

وَذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ، وَأَعِزَّنِي عِنْدَ خَلْقِكَ، وَضَعْنِي
إِذَا خَلَوْتُ بِكَ،

و مرا در پیشگاهت خوار گردان و در نزد بندگان عزیز فرما و
هنگامی که با تو خلوت می‌کنم مرا فروتن ساز

وَارْفَعْنِي بَيْنَ عِبَادِكَ، وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي،
وَزِدْنِي إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا،

و در میان بندگان بلندمرتبه‌ام گردان و از کسی که از من
بی‌نیاز است، بی‌نیازم کن و فقر و نیازم را به سوی خودت افزون
گردان.

وَأَعِزَّنِي مِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ،
وَمِنْ الذُّلِّ وَالْعَنَاءِ،

و مرا پناه ده از سرزنش دشمنان، و از فرود آمدن بلا، و از خواری
و رنج.

تَغَمَّدَنِي فِيمَا أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَغَمَّدُ بِهِ
الْقَادِرُ عَلَى الْبَطْشِ لَوْ لَا حِلْمُهُ، وَالْآخِذُ^{۱۶۱} عَلَى
الْجَرِيرَةِ لَوْ لَا أَنَاتُهُ،

و آنچه را که از من می دانی مخفی دار که اگر بردباری ات نبود
حتماً مؤاخذه می کردی و اگر شتاب نکردنت نبود عقاب بر
گناه می نمودی.

وَإِذَا^{۱۶۲} أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً أَوْ سُوءاً^{۱۶۳} فَانْجِنِي مِنْهَا
لِوَأْذَا^{۱۶۴} بِكَ،

و هرگاه اراده کردی که قومی را دچار فتنه یا بلای کنی، مرا با
پناهندگی به خودت، از آن نجات ده.

وَإِذْ لَمْ تُقِمْنِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ^{۱۶۵} فِي دُنْيَاكَ فَلَا
تُقِمْنِي مِثْلَهُ فِي آخِرَتِكَ،^{۱۶۶}

و همین که در دنیایت در آنجا که سزاوار رسوایی بودم ولی
رسوایم نفرمودی، در آخرت نیز رسوایم مکن.

وَاشْفَعْ^{۱۶۷} لِي أَوَائِلَ مَنِّكَ بِأَوَاخِرِهَا، وَقَدِيمَ فَوَائِدِكَ^{۱۶۸}
بِحَوَادِثِهَا.

و برای من اولین نعمت هایت را، با آخرین آن و بهره های دیرینت
را، با تازه های آن توأم ساز

وَلَا تَمُدِّدْ لِي مَدًّا يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي، وَلَا تَقْرَعْنِي
قَارِعَةً يَذْهَبُ لَهَا^{۱۶۹} بَهَائِي،

و چنان مهلتم مده که با آن قلبم سخت گردد، و چنان
سرکوبم مکن که شکوه و آبرویم از میان برود،

وَلَا تَسْمِنِي خَسِيسَةً يَصْغُرُ لَهَا^{۱۷۰} قَدْرِي، وَلَا
نَقِيسَةً يُجْهَلُ مِنْ أَجْلِهَا مَكَانِي،

و به صفتی پست دچارم مساز که قدر و قیمتم ناچیز گردد،
و به عیب و نقصی گرفتارم مکن که بدان خاطر منزلتم
مجهول بماند.

وَلَا تَرْعُنِي رَوْعَةً أَبْلِسُ بِهَا، وَلَا خِيفَةً^{۱۷۱} أُوجِسُ
دُونَهَا.^{۱۷۲}

و مرا چنان دچار ترسی نکن که نومید گردم، و نه ترسی که
از آن دردل احساس اضطراب کنم.

اجْعَلْ^{۱۷۳} هَيْبَتِي فِي وَعِيدِكَ، وَحَذَرِي^{۱۷۴} مِنْ
إِعْذَارِكَ وَإِنْذَارِكَ، وَرَهْبَتِي^{۱۷۵} عِنْدَ تِلَاوَةِ آيَاتِكَ،^{۱۷۶}
کاری کن که ترسم از تهدید تو باشد و پرهیزم از عذرخواهی و
هشدارت؛ و هراسم هنگام تلاوت آیات.

وَاعْمُرْ لِيَّ يَاقَاضِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ،^{۱۷۷} وَتَقَرُّدِي
بِالتَّهَجُّدِ لَكَ وَتَجَرُّدِي بِسُكُونِي إِلَيْكَ،^{۱۷۸}
شبم را آباد کن با: بیداری برای عبادت کردنت و در خلوت
به شب زنده داری برای تو پرداختن، و از همه دل بریدن و به تو
آرام گرفتن،

وَأَنْزَالِ حَوَائِجِي بِكَ،^{۱۷۹} وَمُنَازِلَتِي إِيَّاكَ فِي فَكَاكِ
رَقَبَتِي مِنْ نَارِكَ، وَإِجَارَتِي مِمَّا فِيهِ أَهْلُهَا مِنْ
عَذَابِكَ.

و آوردن حاجت هایم به درگاه تو، با خواهش های پی در پی ام برای
آزادی از آتش، و با پناه جستنم به تو از عذاب دوزخیان

وَلَا تَذَرْنِي فِي طُغْيَانِي عَامِهَا، وَلَا فِي غَمْرَتِي سَاهِيًا
حَتَّى حِينٍ،^{۱۸۰}

و مرا در سرکشی ام سرگردان و در غفلت و نادانی ام مدتها در سهو
و بی خبری رها مکن؛

وَلَا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِّمَنِ اتَّعَظَ، وَلَا نَكَالًا لِّمَنِ اعْتَبَرَ،
وَلَا فِتْنَةً لِّمَنْ نَظَرَ،

و مرا چنان مکن که مایهٔ پند پندگیرندگان و عبرت
عبرت‌آموزان شوم، یا اینکه با دیدنم گمراه شوند.

وَلَا تَمْكُرْ بِي فِيمَنْ تَمْكُرُ بِهِ، وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي
غَيْرِي، وَلَا تُغَيِّرْ لِي إِسْمًا وَلَا تُبَدِّلْ لِي جِسْمًا،

با من آنگونه مکر مکن که با اهل مکر می‌کنی و کسی دیگر
را جایگزین من مکن، و نامم را از نیک‌بختان خط‌مزن، و تنم را
به بلا دچار مگردان.

وَلَا تَتَّخِذْنِي هُزُوءًا^{۱۸۱} لِحَلْقِكَ، وَلَا سُخْرِيًّا لَكَ^{۱۸۲} وَلَا
تَبْعًا^{۱۸۳} إِلَّا لِمَرْضَاتِكَ وَلَا مُمْتَهَنًا^{۱۸۴} إِلَّا بِإِلْتِقَامِ
لَكَ.

مرا بازیچهٔ دست مردم مکن و در پیشگاه خود به سخره مگیر.
کاری کن که همواره در پی خشنودی تو باشم و تنها برای
انتقام از دشمنانت بکوشم.

وَأَوْجِدْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَرَوْحَكَ وَرَيْحَانِكَ^{۱۸۵} وَجَنَّةَ^{۱۸۶}
نَعِيمِكَ،

و خنکای گذشت و رحمت و آسودگی و بهجت و بهشت پر نعمت
را به من بپشان؛

وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْفَرَاغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ،
وَالْإِجْتِهَادِ فِيمَا يُزِلُّ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ.

و طعم فراغت دلنشین برای انجام آنچه تو دوست داری، را در
سایه رحمت، به من بچشان و کوششی جانانه در آنچه مرا به
قرب و منزلت نزد تومی رساند، نصیبم کن.

وَأُثِّخِنِي بِتُحْفَةٍ مِنْ تُحَفَاتِكَ، وَاجْعَلْ تِجَارَتِي رَاجِحَةً،
وَكِرَّتِي غَيْرَ خَاسِرَةٍ،

و مرا با هدیه‌ای بی نظیر از جانب خود گرامی بدار و تجارتم را
سودمند و بازگشتم را بی زیان قرار ده.

وَأُخِفِّنِي مَقَامَكَ،^{۱۸۷} وَشَوْقِي لِقَاءَكَ،^{۱۸۸}

و مرا از مقامت بیمناک و به دیدارت مشتاق گردان؛

وَتُبَّ عَلَيَّ تَوْبَةً نَصُوحاً لَا تُبْقِي^{۱۸۹} مَعَهَا ذُنُوباً
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً، وَلَا تَذَرْ مَعَهَا^{۱۹۰} عَلَانِيَةً وَلَا
سَرِيرَةً.

و توبه‌ای خالص نصیبم کن که با آن هیچ گناه کوچک
و بزرگی، و هیچ گناه آشکار و نهانی باقی نگذاری.

وَأَنْزِعِ الْغِلَّ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ، وَأَعْطِفْ^{۱۹۱}
بِقَلْبِي عَلَى الْخَاشِعِينَ،

دلم را از هرگونه کینه نسبت به مؤمنان پاک کن و مهربانی به
بندگان متواضع را در قلبم جای ده.

وَكُنْ لِي كَمَا تَكُونُ لِلصَّالِحِينَ، وَحَلِّني حَلِيَّةَ^{۱۹۲}
الْمُتَّقِينَ،

و با من همان گونه باش که با نیکوکاران هستی؛ و مرا به
زینت پرهیزگاران بیارای؛

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْغَابِرِينَ، وَذِكْرًا نَاصِيَةً^{۱۹۳}
فِي الْآخِرِينَ،

و در میان بازماندگان نام نیکم را بر جای گذار و در بین آیندگان
یادم را زنده و بالنده گردان.

وَوَافٍ بِي عَرَضَةَ الْأَوَّلِينَ، وَتَمِّمْ^{۱۹۴} سُبُوحَ نِعْمَتِكَ
عَلَيَّ، وَظَاهِرُ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ.^{۱۹۵}

و مرا در جایگاه پیشتازان قرار ده، و وفور نعمتت را بر من کامل
کن و کرامات آن را برایم پیاپی فرما.

إِمْلَأْ مِنْ فَوَائِدِكَ يَدَيَّ، وَسُقْ كَرَائِمَ مَوَاهِبِكَ إِلَيَّ،

دستانم را از عطایای ارزشمندت پر کن و نفیس‌ترین بخشش‌هایت را به سویم جاری ساز

وَجَاوِرِي الْأَطْيَبِينَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فِي الْجَنَانِ الَّتِي
زَيَّنْتَهَا^{۱۹۶} لِأَصْفِيَائِكَ،

و مرا در بهشت‌هایی که برای برگزیدگانت آراسته‌ای، همسایه
نیکوترین دوستانت قرار ده

وَجَلِّلْنِي^{۱۹۷} شَرَائِفَ نَحْلِكَ فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ
لِأَحِبَّائِكَ.

و نفیس‌ترین عطایایت را در جایگاه‌های آماده شده برای
محبویانت، شامل حالم گردان.

وَأَجْعَلْ لِي عِنْدَكَ مَقِيلًا^{۱۹۸} آوِي إِلَيْهِ مُطْمَئِنًّا،
وَمَثَابَةً أَتَبَوَّأُهَا وَأَقْرُّ^{۱۹۹} عَيْنًا

و برایم نزد خود جایگاهی امن قرار ده که با آرامش به آن پناه
آورم و منزلگاهی که در آن سکنی گزینم و مایه‌ی روشنی چشمم
گردد.

وَلَا تُقَايِسْنِي^{۲۰} بِعَظِيمَاتِ الْجَرَائِرِ، وَلَا تُهْلِكْنِي
﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾

مرا با سنگینی گناهانم نسنج و در روز افشای رازها، هلاکم
مکن.

وَأَزِلْ عَنِّي كُلَّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ، وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ
طَرِيقاً^{۲۱} مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ،

و هرگونه شک و تردیدی را از من دور ساز و از هر رحمتی راهی به
سوی حقیقت برایم بگشا.

وَأَجْزِلْ لِي قِسْمَ^{۲۲} الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِكَ، وَوَفِّرْ عَلَيَّ
حُظُوظَ الْإِحْسَانِ مِنْ إِفْضَالِكَ.

از عطایای خویش، نصیبی سرشار از زانی ام دار و از فضل بیکرانت،
بهره‌های احسانت را بر من افزون کن.

وَاجْعَلْ قَلْبِي وَاثِقاً بِمَا عِنْدَكَ، وَهَمِّي مُسْتَفْرَغاً^{۲۳}
لِمَا هُوَ لَكَ،

دل مرا به آنچه نزد توست مطمئن کن و تمام دغدغه‌هایم را در
راه خود به کار گیر.

وَأَسْتَغْمِلُنِي بِمَا تَسْتَغْمِلُ^{۲۰۴} بِهِ خَالِصَتَكَ^{۲۰۵}،
وَأَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ^{۲۰۶} طَاعَتَكَ.

مرا به کاری بگمار که خالصان درگاهت را بدان مشغول می‌داری و هنگام سرگردانی اندیشه‌ها، شیرینی طاعتت را به قلبم بچشان.

وَاجْمَعْ لِي الْغِنَى وَالْعِفَافَ^{۲۰۷} وَالِدَّعَةَ وَالْمُعَافَاةَ،
وَالصِّحَّةَ وَالسَّعَةَ وَالطُّمَآئِنَةَ وَالْعَافِيَةَ،

توانگری، پاکدامنی، آسایش، تندرستی، گشایش در زندگی، آرامش و عافیت را برایم فراهم آور.

وَلَا تُحْبِطْ حَسَنَاتِي بِمَا يَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ، وَلَا
خَلَوَاتِي بِمَا يَعْرِضُ لِي مِنْ نَزَعَاتٍ^{۲۰۸} فَتَنَتِكَ.

نیکوکاری‌هایم را به سبب آلودگی با نافرمانی‌هایم و خلوت‌هایم را با وسوسه‌های فتنه‌انگیز نابود و بی‌اثر مکن.

وَصُنْ^{۲۰۹} وَجْهِي عَنِ الطَّلَبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ،
وَذُبَّنِي^{۲۱۰} عَنِ التِّمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ،

آبرویم را حفظ کن تا از مردم چیزی نخواهم و مرا از تقاضا کردن از فاسقان و ناپاکان دور نگه دار.

وَلَا تَجْعَلْنِي لِلظَّالِمِينَ ظَهِيراً وَلَا لَهُمْ عَلَى مَحْوِ
كِتَابِكَ يَداً^{۲۱۱} وَنَصِيراً^{۲۱۲}

مرا پشتیبان ستمگران و همدست و یاورشان در از بین بردن
کتابت قرار مده

وَحُطِّنِي^{۲۱۳} مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ^{۲۱۴} حِيَاطَةً تَقِينِي بِهَا،
از جایی که نمی دانم، چنان محافظتم کن که با آن مراد
امان نگاه داری.

وَأَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ
الْوَاسِعِ إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ الرَّاعِبِينَ،

درهای توبه، رحمت، مهربانی و روزی فراوانت را به رویم بگشا،
که من از مشتاقان درگاه توام.

وَأُثِمِّمْ لِي^{۲۱۵} أَنْعَامَكَ، إِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ.

نعمتت را بر من تمام کن، که توبهترین نعمت دهنده گانی.

وَأَجْعَلْ بَاقِيَ عُمْرِي فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ،

ای پروردگار جهانیان! باقی عمرم را برای رضا و خشنودی خود در
حج و عمره قرار ده.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ^{۲۱۶}،
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَبَدَ الْآبِدِينَ.

ودرود خداوند بر محمد و خاندان پاک و مطهرش باد و سلام براو
و بر آنان باد تا ابد و پیوسته.

۱. عَنْكَ

۲. أَنْتَ

۳. الْفَرْدُ الدَّائِمُ الْمُتَفَرِّدُ

۴. صَوَّرَتْهَا مَا صَوَّرَتْ

۵. ابْتَدَأَتْ

۶. وَدَبَّرَتْ مَا دَبَّرَتْ تَذْبِيرًا

۷. يُعْنِكَ

۸. عَلَيْهِ

۹. مُشَابَهُ

۱۰. وَلَا يَقُومُ

۱۱. أَنْتَ الَّذِي قَصَرْتَ الْأَوْهَامُ عَنْ كَيْفِيَّتِهِ [كَيْفِيَّتِكَ] وَلَمْ
تُدْرِكِ الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ أَيْنِيَّتِهِ [أَمْنِيَّتِهِ]

۱۲. وَلَا تُثَمِّلُ

۱۳. مُمَثَّلًا مَشْهُودًا

۱۴. تَوْلَدَ

۱۵. لَّكَ

۱۶. عَدِيلَ

۱۷. عَلِيمٍ

۱۸. مَنِيْعٍ

۱۹. وَالْجَمَالِ

۲۰. حَوَى عِلْمَكَ

۲۱. تُحَاطُ

۲۲. وَلَا تُغَالِبُ وَلَا تُتَارَعُ [وَلَا تُمَاتَنَّ]

۲۳. در برخی نسخه‌ها بدون (قاهر الأرباب)

۲۴. دَائِمًا

۲۵. يُوَازِي بِنِعْمَتِكَ

۲۶. كُرُورِ الْآيَامِ

۲۷. يُوَازِي

۲۸. در برخی نسخه‌ها بدون فيه.

۲۹. يَعْجِزُ

۳۰. وَيَزِيدُ عَلَى مَنْ ادَّعَى فِي تَوْفِيَّتِهِ [تَوْفِيَّتِهِ]

۳۱. حَمْدًا لَا حَمْدَ إِلَّا قَوْلُكَ [إِلَى قَبُولِكَ] أَقْرَبُ مِنْهُ

۳۲. يُصَادِفُ مَزِيدًا

۳۳. اَسْبَقَ

۳۴. آلِ مُحَمَّدٍ

۳۵. وَصَلَ عَلَيْهِ وَآلَهُ

۳۶. رَاضِيَةً

۳۷. أَرْضَى

۳۸. بِدَوَامِكَ

۳۹. تَنْفَعُ

۴۰. تَجْمَعُ

۴۱. صَلَاةَ

۴۲. طَاعَتِكَ

۴۳. تَشْتَمِلُ

۴۴. لَا يُحْصِيهَا

۴۵. الَّذِي

۴۶. نَحَلْتِكَ

۴۷. تُكْمِلُ لَهُمْ بِهَا الْأُسْنَى [وَتُكْمِلُ لَهُمْ بِهَا الْأَشْيَاءَ]

۴۸. عَطَائِكَ

۴۹. دُونَهُنَّ

۵۰. أَرْضِكَ

۵۱. أَوَامِرِهِ

۵۲. الْمُسْتَمْسِكِينَ

۵۳. زَيْنُ

۵۴. عَلَيْنَا

۵۵. قَبْلَهُ

۵۶. نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ [وَرَسُولِهِ]

۵۷. عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَام

۵۸. صَدَاءَ

۵۹. طَرِيقِكَ

۶۰. عَنْ

۶۱. أَذِلَّ

۶۲. وَالْحَقِّ

۶۳. طَائِعِينَ

۶۴. مُكْتَفِينَ

۶۵. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَوْلِيَائِهِمْ

۶۶. الْمُتَمَسِّكِينَ

۶۷. وَاحْفَظْهُمْ بِالصَّلَوَاتِ

۶۸. الرَّائِحَاتِ

۶۹. وَصَلِّ

۷۰. وَهَذَا

۷۱. فِيهِ

۷۲. لِخَلْقِكَ

۷۳. نَهَيْتَهُ

۷۴. خَائِفًا وَعَيْدَكَ

۷۵. عَفْوَكَ

۷۶. أَنْعَمْتَ بِهِ

۷۷. فَهَهَا

۷۸. يَمْنَعُكَ مِنِّي

۷۹. أَشْرَفَ

۸۰. بِيَدِهِ مِنْ عَفْوِكَ

۸۱. لَا يَتَعَاطَمُكَ

۸۲. لِغُفْرَانٍ

۸۳. مِنْ

۸۴. لَمْ تَرُدُّدْنِي

۸۵. الْمُعْتَذِرُونَ إِلَيْكَ

۸۶. يُؤْتِي

۸۷. يَتَقَرَّبُ

۸۸. اتَّبَعْتُ

۸۹. لَا يَخِيبُ

۹۰. الذَّلِيلِ الْحَقِيرِ

۹۱. الْبَائِسِ الصَّغِيرِ الْفَقِيرِ

۹۲. بَعْدَ ذَلِكَ

۹۳. لَا يُعَاجِلُ

۹۴. وَلَا يُعَافِصُ [يُعَافِصُ] الْمُقْتَرِفِينَ

۹۵. وَإِنظَارِ الْخَاطِئِينَ

۹۶. الْعَائِرُ

۹۷. يُقَدِّمُ

۹۸. اسْتَحْيَا مِنْ خَلْقِكَ

۹۹. وَبَارَزَكَ بِالْمَعْصِيَةِ

۱۰۰. نَفْسِي

۱۰۱. بِبَائِقَتِهِ

۱۰۲. فَبِحَقِّي

۱۰۳. مَنِ اصْطَفَيْتَ

۱۰۴. قُدْسِكَ

۱۰۵. مَنْ أَحَبَبْتَ مِنْ عِبَادِكَ

۱۰۶. مَعْصِيَتِكَ

۱۰۷. تَعَمَّدَتْ

۱۰۸. عَدُوِّ طَوْرِي فِي تَعَدِّي حُدُودِكَ

۱۰۹. يَمْنَعُنِي

۱۱۰. الْمَسْرُوفِينَ

۱۱۱. الطَّائِعِينَ [الثَّابِتِينَ]

۱۱۲. بَاعِدْنِي

۱۱۳. وَالْمُسَابِقَةِ

۱۱۴. الْمُسَارَعَةِ

۱۱۵. مَعَ مَنْ

۱۱۶. وَعَدْتَ

۱۱۷. وَلَا تُبْرِئَنِي فِيمَنْ تُبِيرُ

۱۱۸. سَبِيلَكَ

۱۱۹. هَفَوَاتِ

۱۲۰. يُضِلَّنِي

۱۲۱. تُرْهِقُنِي

۱۲۲. تَمْنَحْنِي: و بیرون از تحمل و طاقتم، نعمت به من عطا مکن
که از فروزی محبتی که بر دوش جانم می گذاری، گرانبارم
کنی.

۱۲۳. تُحْمِلْنِيهِ

۱۲۴. مِحْنَتِكَ

۱۲۵. قَدْ سَقَطَ

۱۲۶. وَقَدْ

۱۲۷. عِبَادِكَ

۱۲۸. رَفَعَتْهُ

۱۲۹. الْإِنْزَجَارَ

۱۳۰. وَفَضَائِحَ

۱۳۱. وَأَنْزِعَ

۱۳۲. يَقْطَعُنِي

۱۳۳. يَصُدُّنِي

۱۳۴. لَدَيْكَ

۱۳۵. يُذْهِلُنِي

۱۳۶. وَالتَّفَرُّدُ بِمَنَاجَاتِكَ

۱۳۷. جَنَّتِكَ

۱۳۸. عَنْ

۱۳۹. التَّطَهُّرُ

۱۴۰. رَيْنَ

۱۴۱. سَرِبِلَ قَلْبِي

۱۴۲. سِرْبَالِ

۱۴۳. عَلَيَّ بِفَضْلِكَ

۱۴۴. وَسَدِّدْنِي بِتَسْدِيدِكَ

۱۴۵. مَصَالِحَ

۱۴۶. الْخَاطِئِينَ

۱۴۷. أُثْنِي عَلَيْكَ بِمَا

۱۴۸. وَأَبْرَأُ بِمَا أَسَدَيْتَ

۱۴۹. إِلَيَّ [لِلْآثِمِ]

۱۵۰. لَكَ

۱۵۱. تَهْتِكُنِي

۱۵۲. أَسْرَرْتَهُ

۱۵۳. لَدَيْكَ

۱۵۴. وَلَا تُخَيِّبْنِي بِمَا جَنَيْتُ [خَبَيْتُ]

۱۵۵. مُسْلِمٍ

۱۵۶. أَنْتَ

۱۵۷. بِكُلِّ مَا

۱۵۸. بِمَا

۱۵۹. مَكْرُوهَا

۱۶۰. مَيِّتَةً

۱۶۱. الْأَخْذُ

۱۶۲. فَإِذَا

۱۶۳. سُوءاً وَأَنَا فِيهِمْ

۱۶۴. مِنْهُمْ عَنْ إِرَادَتِكَ

۱۶۵. الْفَضِيحَةِ

۱۶۶. أَخْرَاكَ

۱۶۷. فَاشْفَعْ

۱۶۸. بَوَادِيكَ

۱۶۹. بِهَا

۱۷۰. بِهَا

۱۷۱. وَلَا تُخَفِّفْني خِيفَةً

۱۷۲. بِهَا

۱۷۳. بَلِ اجْعَلْ

۱۷۴. وَحَدِّثْنِي

۱۷۵. وَرَهَّبْنِي

۱۷۶. كِتَابِكَ

۱۷۷. وَأَعِنِّي بِانْقِطَاعِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ

۱۷۸. تَجْرِيدِي عِنْدَ شُكْرِي لَكَ

۱۷۹. بِبَابِكَ [وَأُنْزِلِي فِي الْأَمَلِ بِكَ]

۱۸۰. حِينَ لَا حِينَ

۱۸۱. هُزُؤاً

۱۸۲. وَلَا تَجْعَلْنِي مُتَحَيِّراً إِلَّا إِلَيْكَ

۱۸۳. مُتَّبِعاً

۱۸۴. مُرْتَهِناً

۱۸۵. وَرَوْحَكَ وَرَحْمَتَكَ

۱۸۶. جَنَّةَ

۱۸۷. مَكَانَكَ

۱۸۸. وَشَوْقِي إِلَى لِقَاءِكَ

۱۸۹. لَا تُبْقِي

۱۹۰. بِهَا

۱۹۱. وَأَعْطِفْ

۱۹۲. وَالْبِسْنِي زِينَةً

۱۹۳. بَاقِيًا

۱۹۴. وَتَمِّمَ لِي

۱۹۵. ظَاهِرَ نِعَمَاكَ وَكَرَامَاتِهَا [كَرَامَاتِكَ] لَدَيَّ

۱۹۶. رَبَّنَّهَا

۱۹۷. وَانْحُلْنِي

۱۹۸. وَاجْعَلْ لِي مَقِيلًا

۱۹۹. فَاقْرَأْ

۲۰۰. وَلَا تُنَاقِشْنِي [تُنَاقِشْنِي]

۲۰۱. طَرِيقًا إِلَى

۲۰۲. قِسْمَ

۲۰۳. مُسْتَقْرَئًا

۲۰۴. اسْتَعْمَلْتُ

۲۰۵. خَاصَّتَكَ

۲۰۶. الْعَقْلِ

۲۰۷. وَالْعَفَافِ

۲۰۸. مَعَهَا مِنْ نَزَعَاتِ

۲۰۹. وَصُنِ

۲۱۰. دِينِي

۲۱۱. مُؤَيَّدًا

۲۱۲. وَلَا نَصِيرًا

۲۱۳. حُطِّني

۲۱۴. مِنْ حَيْثُ أَعْلَمُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ

۲۱۵. عَلَيَّ

۲۱۶. الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ